

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/268/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113202438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113202438.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: HLAVA, s.r.o., so sídlom Oravská cesta 11, Žilina, IČO: 36 429 503, právne zastúpený JUDr. Marián Prievozník, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom Krmanova 1, Košice, IČO: 47 239 573, proti odporcom: 1/ L. Z., nar. XX.X.XXXX, bydliskom C. XXXX/XX, Z., 2/ PaedDr. X. Z., nar. XX.X.XXXX, bydliskom C. XXXX/XX, XXX XX Z., na odvolanie odporcov 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 18C/30/2013-103 zo dňa 28.2.2014 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zmenil uznesenie Okresného súdu Žilina, č.k. 18C/30/2013-93 zo dňa 28.11.2013, a to konkrétne druhý výrok tohto uznesenia tak, že odporcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi na trovách konania titulom súdneho poplatku za návrh sumu 49,75 Eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu 363,96 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti uzneseniu okresného súdu doručili v zákonnej lehote odvolanie odporcovia. Žiadali o preskúmanie dôvodnosti žaloby v čase jej podania, správanie oboch účastníkov konania pred a po podaní žaloby. Žiadali, aby súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitého zreteľa, z dôvodov neprimeraných trov konania v drobnom spore, z dôvodov, že žalovaní svojím správaním nedali príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Namietali, že žaloba bola podaná predčasne, čo si vyžiadalo náročnosť a zložitnosť odborného posúdenia zamerania skladu. V priebehu konania došlo k vypratávaniu pozemku iba podľa náročného odborného zamerania, ktoré sa uskutočňovalo trikrát. Navyiac navrhovateľ nielen odporcovi, ale ani súdu nepreukázal vytýčenú hranicu pozemku podľa protokolu o vytýčení z roku 2010, preto žiadali vziať do úvahy i správanie navrhovateľa pred a po podaní žaloby. Poukazovali, že navrhovateľ menil dôvody, uplatňoval šikanózný výkon práva tým, že žiadal odporcov vykonať niečo nevykonateľné, nevykonal dôležitý úkon ako vytýčenie hranice pozemku, keďže touto skutočnosťou aj disponoval, pričom to bol najjednoduchší úkon vlastníka na preukázanie svojho vlastníctva v teréne. Súd nedal navrhovateľovi vytýčiť hranicu pozemku, odporcom vysvetlil, že prizve na vypracovanie odborného stanoviska a posúdenie polohy skladu znalca, čím navýši náklady odporcov. Preto odporcovia súhlasili s tým, že si sami dajú zamerať polohu skladu. Súdl pokladal výzvu na vypratanie za vykonateľný úkon, i keď nebola preukázaná špecifikácia vlastníctva v teréne a ani inak. Ďalej odporcovia v podanom odvolaní popísali vyjadrenia účastníkov tak, ako odzneli na jednotlivých pojednávaniach, čím chceli preukázať rozpory vo vyjadreniach navrhovateľa a svoje nemenné stanoviská. Zotrvali na presvedčení o tom, že návrh nebol podaný voči odporcom dôvodne, bez ohľadu na to, že odporcovia po súdom doručenom odbornom zameraní iniciatívne na dva pokusy posun skladu z pozemku navrhovateľa zabezpečili. V odvolacom návrhu žiadali zmeniť uznesenie okresného

súdu, žiadali uložiť navrhovateľovi povinnosť uhradiť trovy konania vo vzťahu k odporcom 1/, 2/ vo výške 120,- Eur.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcov žiadal uznesenie okresného súdu ako správne potvrdiť. Uviedol, že žalobu podal po uplynutí viac ako pol roka od predžalobnej výzvy, po oveľa dlhšom čase, než bol žalovaným poskytnutý na dobrovoľné splnenie povinnosti. Nesplnenie povinnosti zo strany odporcov v rámci predžalobného obdobia nie je možné žiadnym spôsobom pričítať k vine navrhovateľa. Taktiež uviedol, že súd vydal v danej veci v rámci skráteného konania rozkaz na plnenie, ktorým boli trovy konania polovičné oproti dnešným. Namiesto toho, aby žalovaní splnili povinnosť im týmto rozkazom uloženú, podali odpor, v ktorom okrem prevažnej väčšiny nesúvisiacich tvrdení s predmetom konania a rôznych nezmyslov uviedli na svoju obranu, že garáž je na pozemku žalobcu umiestnená na základe platného právneho dôvodu a že z neho zaberá len 2,4 m². Opätovne vyjadrili jasnú a jednoznačnú neochotu dobrovoľne plniť povinnosť, ktorá bola predmetom konania. V ďalšom priebehu konania, hoci už mali k dispozícii geodetické zameranie pozemku, žalovaní posunuli garáž zle a žalobca si musel objednať ďalšie zameranie - odborné stanovisko z 24.5.2013, čím vznikli ďalšie trovy. Mimoriadnou okolnosťou uvádzanou odporcami, pre ktorú žiadali aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p., malo byť to, že údajne nevedeli, kam majú garáž posunúť, pretože žalobca nemal vytýčenú hranicu pozemku na mieste samom. Uvedené sa nezakladá na pravde. Tak z ich vyjadrenia v predžalobnej výzve, ako i z odporu proti rozkazu na plnenie jednoznačne vyplýva, že odporcovia odmietli posunúť garáž nie preto, že by nevedeli, kam ju majú posunúť, ale pretože podľa nich sa jednalo o malý zásah do pozemku žalobcu. Tvrdenia o nevyznačení reálnych hraníc pozemku na mieste samom sa v konaní začali objavovať až neskôr, keď už odporcom bolo jasné, že s doterajšou argumentáciou na súde neuspeli a že garáž budú musieť aj tak posunúť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu a ako správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Podľa § 146 ods. 2, druhá veta O.s.p. ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak bolo konanie zastavené, nemá v zásade žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Ak však niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť trovy druhého účastníka. Z tejto zásady zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania však existuje výnimka v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania. Ak sa vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, pre správanie odporcu, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že odporcovia splnili v priebehu konania povinnosť, uloženia ktorej sa navrhovateľ domáhal na súde podanou žalobou, čím sa preukázala dôvodnosť podanej žaloby. Zároveň bola splnená i druhá podmienka pre postup podľa § 146 ods. 2, druhá veta O.s.p., že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie odporcov.

Pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, napríklad akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Iba v prípade, že je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom alebo aspoň v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky je možné nachádzať súvislosť, a teda aj procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). V takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalovaný v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je jeho správanie, pre ktoré došlo k prejavu vôle zo strany navrhovateľa, spočívajúceho v späťvzati návrhu. V prípade, keď dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby podľa § 96 O.s.p.,

tak ako sa tomu stalo i v tomto prípade, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Takisto musí súd prihliadať i na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko o náhrade trov konania pri späťvzatí žaloby v sporovom konaní súd vždy rozhoduje podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 150 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1, 2 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Okresný súd dôsledne postupoval podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. v súvislosti s ustanovením § 150 O.s.p., keď náhradu trov konania navrhovateľovi krátil, priznal mu náhradu trov konania vo výške 50 % z uplatnených trov.

Okresný súd dostatočne zohľadnil to, že odporcovia v konaní nespochybňovali, že zasahovali do pozemku navrhovateľa, sporným bolo, v akej časti. Navrhovateľ, i keď podal žalobu o vypratanie jeho pozemku a odstránenie garáže odporcami, nepredložil im žiaden listinný dôkaz ohľadne preukázania požadovaného nároku. Odborné stanovisko bolo doručené odporcom až spolu so žalobným návrhom, rozkazom na plnenie. Na základe tohto odporcovia vypratali pozemok navrhovateľa a odstránili plechovú garáž, ktorá zasahovala 2,4 m² do pozemku navrhovateľa. I po posunutí garáže odporcami sa ďalším zameraním zistilo, že naďalej zasahuje do pozemku navrhovateľa o výmere 0,75 m² a až na základe tohto odborného vyjadrenia odporcovia sklad odstránili.

V nadväznosti na uvedené ani odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť postupu okresného súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania v predmetnej veci, keď navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal odstránenia garáže zo svojho pozemku, pričom zároveň s podanou žalobou súdu predložil odborné stanovisko, ktoré preukazovalo, že garáž odporcov stála sčasti na pozemku navrhovateľa a zaberala výmeru 2,4 m² z jeho pozemku. Dôkazy o tom, že garáž odporcov zasahovala do jeho pozemku, preukázal už pri prvom úkone, ktorý mu patril. Odporcovia sa v priebehu súdneho konania zachovali v zmysle žalobnej požiadavky, keď garáž z pozemku navrhovateľa odstránili, a teda správne okresný súd vyhodnotil súvislosť medzi povinnosťou, ktorej sa navrhovateľ domáhal vo vzťahu k odporcom v podanej žalobe, a neskorším správaním odporcov, ktorí sa požiadavke navrhovateľa uplatnenej v žalobe podrobili. Samotné správanie odporcov potvrdilo dôvodnosť podanej žaloby. Odvolací súd nemohol preto otázku náhrady trov konania posúdiť inak, nakoľko okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a aplikoval i správny právny predpis. Z týchto dôvodov potom odvolací súd jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 O.s.p., potvrdil.

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania si návrhom neuplatnil, tieto ani nevyčísľil, v nadväznosti na čo mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.